

Találkozások közepén

Egy szlovák-cseh-magyar előadást láthattak a Nagy Sándor József Gimnázium diákjai egy közös történelemóra köré szervezve Találkozások közepén címmel. A szlovákoké volt az ötlet, ők kaptak rá pályázati támogatást egy pozsonyi alapítványtól és ők kérték fel a budakeszi Kompánia Színházi Társulatot és a cseh szintársulatot a közép-európai közös történelmi múlt egyes pontjainak dramatikus feldolgozására.

Lukács László, a Kompánia Színházi Társulat vezetője lapunknak elmondta, többször is tapasztalták már, hogy a szlovák színházi és művészeti élet képviselői szorgalmazzák a magyarokkal való együttműködést. Megtörtént már, hogy a szlovákok finanszírozták azt, hogy a Kompánia menjen a szlovákiai magyar gimnáziumokba fellépni.

A Találkozások közepén című dramatikus játék keretében első körben Magyarországon, Brnóban (Csehország) és Nyitrán (Szlovákia) egyeztettek arról, hogy mit szeretnének. Végül mindhárom ország közös problémájaként a szélsőségeseket választották feldolgozásra: honnan táplálkozik, az ember meddig lehet csak néző, meddig szemlélheti passzívan,

mikor kell felemelnie a szavát? E kiindulópont alapján egy kéthetes nyitri közös munka eredményeként állt össze a Budakeszin a Nagy Sándor József Gimnáziumban is bemutatott interaktív előadás. A közönséget magyar, cseh és szlovák csoportra osztották, melyekben eredeti cseh és szlovák színészek is szerepeltek. Mindhárom csapatnak volt egy játékos, őt kellett felkészíteniük és velük játszaniuk. A kerettörténet arra épült, hogy kifogják az aranyhalat, amelyik csak egyikük kívánságát teljesíti, döntsék el, hogy melyikük kívánsága legyen az. A játékosok improvizáltak, a nézők megállíthatták a játékot, adhattak tanácsokat. Az eddig különböző helyszíneken előadott előadások alkalmával mindig az volt a tapasztalat, hogy sohasem tudnak megegyezni egy kívánságban, vagy abban, hogy melyiküknek engedjék át a lehetőséget. Így a végén az aranyhal egyikük kívánságát sem tudja sosem teljesíteni, mert mindig addig veszekednek, amíg az aranyhalnak vissza kell mennie a vízbe.

Különböző jelene-tek zajlanak a nézők körül: kitelepítés, falusi házaspár, akik az újságban olvassák a politikai híreket vagy éppen egy idegen beköltözik valaki szekrényébe, a lakásába. A végén pedig elkezdődik egy szélsőséges tünetek, aminek a néző hirtelen a kellős közepén találja magát. A mikrofonokba mindenki mondhat bármit, az erőszakos hangok hogyan nyomják el a higgadtabb,

halk hangokat, mindez magyar, szlovák és cseh nyelven, míg a végén elsötétül a terem, egy durranás hangzik, s a következő pillanatban egy halott fekszik a terem közepén, akivel aztán se a nézők, sem a szereplők nem tudnak mit kezdeni.

A projekt egy következő előadással zárul Brnóban, de a Kompánia idei augusztus eleji zsámbéki szereplése témájának továbbviszi a szélsőséges és Közép-Európa népeinek a konfliktusait a határon túli szintársulatokkal együttműködésben.

A rendezvényről készült fotók megtekinthetők honlapunk képgalériájában www.budakornyekiiranytu.hu

Nem osztottak díjakat

A március 15-én délután tartott budakeszi ünnepi megemlékezésen a várakozásokkal ellentétben nem került sor az ilyenkor hagyományos "Budakesziért" emlékérem és az Ifjúsági-díj átadására. Tagai István polgármester tájékoztatása szerint díjkiosztásra idén azért nem került sor, mert az önkormányzat anyagi helyzete miatt a képviselők jobbnak látták, ha ritkábban kerül sor a díj odaítélésére. Így a díjjal járó megtiszteltetés is felértékelődik majd.

Az Erkel Ferenc Művelődési Központban tartott megemlékezésen dr. Simon Péter történész ünnepi beszédét hallgatták meg a résztvevők. Az ünnepi műsorban a Budakeszi Népdalkör, Pál István dudás, a Magyar Kultúra Lovagja és a Kompánia

Színházi Társulat Népi Furulyaegyüttese a Széchenyi István Általános Iskola művészeti tagozatos 2. osztályával közösen adott műsort.

Lukács László, a Kompánia Színházi Társulat vezetője lapunknak elmondta, hogy kilencven éves Pál Pista bácsi, a Népművészet mestere és a Magyar Kultúra Lovagja, az utolsó magyar dudás adatközlő szinten. A legmagyarabb duda a palóc és ő palócföldi,

tereskei dudás. A bácsinak már mindenkije meghalt, azt mondta, már kivesztek a szívéből a dalok, amikor Juhász Zoltán, későbbi tanítványa rátalált. Azóta, 18 éve tanít. Úgy élte végig a XX. századot, hogy volt a Don-kanyarban, Sztálingrádnál és egész életében megmaradt szegény pásztornak és ő a szó evangéliumi értelmében az. Ő egy tudós pástör, egy közösségnek a központja. Pénzért sosem zenéltek. A cigányoknak parancsolni szokták a nótát. Nekik nem lehetett. Szegénységgel, de mégis önzetlen és méltósággal teli világ volt ez, ami mára már teljesen elveszni látszik.

A rendezvényről készült fotók megtekinthetők honlapunk képgalériájában www.budakornyekiiranytu.hu

Életműdíjat kapott

A Budakeszin élő Csepregi Gyula, Magyarország vezető szaxofonos Szabó Gábor Életműdíjat kapott. A világhírű gitáros nevével viselő elismerést minden évben olyan, lehetőség szerint magyar származású művész kapja, aki életművével, művészi és szellemi tevékenységével hozzájárult a magyar dzsesszművészet fejlődéséhez, a magyar zenei élet gazdagításához, nemzetközi elismertségéhez.

Az 51 esztendő Csepregi Gyula a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem volt tanáraként számos fiatal szaxofonost indított el. A jelenleg önállóan működő Stúdió 11 szólistája több mint 20 éve, néhány éve művészeti vezetője. Számos díj kitüntetéttje.

Tagja volt Pege Aladár együttesének, alapítója a Magyar Jazz Quartetnek. Szerepelt Kőszegi Imre, Babos Gyula, Szakcsi Lakatos

Béla együttesében, játszott Presser Gáborral, a Bikini zenekarral, közreműködött Cserhádi Zsuzsa, Balázs Fecó, Hobo, Tátrai Tibor, Demjén Ferenc lemezein. Az In Line nevű formációt 20 éve alakította, több mint 15 albumot készített.

A Szabó Gábor Életműdíjat eddig Kovács Gyula (posztumusz), Gonda János, Szakcsi Lakatos Béla, Kőszegi Imre, Garai Attila, Lakatos "Ablakos" Dezső, Berkes Balázs, László Attila, Vukán György, Szabados György, Tomsits Rudolf, Babos Gyula, Berkó Tamás, Bontovics Kati, Friedrich Károly, Jávor Vilmos és Oláh Kálmán érdemelte ki. (MTI)

